

Zaanstreek, enz. Daarbij leeft deze soort in elke grote rivier, die zich zelf een beetje respecteert, dus komen er genoeg in zee terecht. Bij IJmuiden worden vele land- en zoetwatermollusken op 't strand gevonden, wat ik volkomen logisch vind, Nederland is nu eenmaal rijk aan terrestrische mollusken en heeft veel verbindingen met de zee.

Ik vind het prachtig als er ook eens wat eenvoudiger stukjes in het Zeepaard worden opgenomen, niet alle S.W.G.-ers zijn van die "natuurhengsten", die voor elk beestje direct iets, wat op Latijn lijkt, kunnen laten horen. Maar laten die stukjes verantwoord zijn, wat ik van Dick's artikel zeker niet kan zeggen. Natuurlijk weet niemand iets meer van een koeiehoren. Artikels, waarin gewone dingen als iets merkwaardigs worden beschreven, werken alleen maar misleidend voor de jonge generatie.

Wil je een artikel schrijven, zorg dan dat je goed gedocumenteerd bent, ook al is het een informatief artikel. Ik zou je willen adviseren: Vraag eerst eens aan het C.S., dat is er voor. Kan dat niet antwoorden, stel dan de vraag in 't Zeepaard, als 't werkelijk iets bijzonders is.

Je schrijft, dat door jouw "vele vondsten gedaan worden", Dick. Zeef die eens uit en schrijf er eens wat over in 't Zeepaard. Maar dan van een beter kaliber dan koeien van koeiehorens. Neem liever geen trawlervondsten op, want op de trawlers vind je nu eenmaal dingen, waarbij je, als je die b.v. op Terschelling vond, een gat in de lucht zou springen. Trawlervondsten horen niet tot onze fauna. Schrijf liever ook niet over land- of zoetwatermollusken op 't strand, tenzij je er natuurlijk een heel onderzoek aan gewijd hebt. En vergewis je eerst goed of het werkelijk een merkwaardigheid is. Dit geldt trouwens voor ieder, die wat schrijven wil. Ik hoop dus spoedig weer eens wat van Dick Blokker's vondsten te lezen. Dit is een uitdaging Dick, laat 't niet op je zitten!

C.Swennen.

125933

IETS OVER PETRICOLA PHOLADIFORMIS EN ANDERE BOORDERS

In zijn artikel "worden zij algemener?" schrijft G.Spaink (Zeepaard 18, p. 91-93) dat Petricola in hetzelfde bio-

toop leeft als Barnea candida, n.l. in veenbanken, die voor de kust door de zee worden blootgespoeld. Dit is niet geheel waar, er bestaat tussen al onze borende soorten een klein verschil in voorkeur en er zijn geen twee soorten, die elkaar in substraat volkomen overlappen. Pholas dactylus en Saxicava rugosa boren in vrij harde kalksteen en kolenkalk. Zirphaea crispata boort in baksteen, hout, en in veen- en kleibonken. Barnea candida boort in klei- en veenbonken en in zeer zachte steen. Bij Ambleteuse vonden wij deze soort in een gesteente, waarvan je nu niet wist of je dit nu harde klei of zachte steen moest noemen. Teredo navalis boort in hout en soms in scheepskabel. Petricola pholadiformis kan zich in klei- en veenbonken inboren, maar kan ook min of meer "vrij" leven. Deze Amerikaanse boormossel zit vrij veel tussen mossels en ook in zandgrond op plaatsen waar deze door vele huisjes van de kokerworm Lanice conchilega wordt vastgehouden, zelfs op plaatsen waar deze bij laag water enige tijd droogvallen. Zo vonden wij in het kader van het wadonderzoek ten behoeve van de wadvogelonderzoekingen op Vlieland even ten oosten van het dorp Oostvlieland uitgestrekte stukken, waar Petricola hier en daar voorkwam tot 500 per m². De dieren laten een karakteristiek spoor in de grond achter als zij tijdens laag water de siphonen intrekken, meestal zie je dan een 8-vormig gat in de grond. Dit gat wordt gemaakt door de beide siphonen die dicht bij elkaar staan, daar zij aan de basis vergroeid zijn. Bovenstaande substraten zijn die, waarin ik de dieren in volwassen staat vond; heel jonge schelpjes vind je ook wel in andere substraten.

B E S T U U R S M E D E D E L I N G

Het nieuwe adres van de penningmeester is:

J.A.W.Lucas, Prinses Julianalaan 72, Rotterdam.

Het gironummer is 450222.

Adresveranderingen niet naar de redacteur, maar naar de secretaris G.de Beer, Weststraat 34, Haamstede, Schouwen (Zeeland).